

Farklı Branş Sporcularında Yaralanma Kaygısının İncelenmesi

DOI: 10.26466/opus.588668

*

Levent Tanyeri*

* Dr, Öğretim Üyesi., Kafkas Üni., Sarıkamış Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu/ Kars / Türkiye
E-Posta: ireynat10@gmail.com ORCID: [0000-0002-4356-5832](https://orcid.org/0000-0002-4356-5832)

Öz

Spor insanoğlu açısından hem fiziksel hem de zihinsel faydalara sahiptir. Bireyler sporu farklı branşlarda gerçekleştirmektedirler. Kimi hobi olarak kimi ise amatör veya profesyonel olarak yapmaktadır. Spor esnasında bireylerin fiziksel olarak yaralanması söz konusu olmaktadır. Yaralanmaya maruz kalmak bir zaman sonra yaralanma korkusuna dönüşmektedir. Çalışmanın amacı, farklı spor branşı ile ilgilenen sporcularda yaralanma kaygısının demografik değişkenler açısından incelenmesidir. Bu amaç doğrultusunda çalışmaya 117'si erkek, 30'u kadın olmak üzere toplam 147 sporcu katılım göstermiştir. Çalışmada veri toplama aracı olarak Caz, Kayhan ve Bardakçı (2019) tarafından uyarlanan "Spor Yaralanması Kaygı Ölçeği" ile araştırmacı tarafından oluşturulan "Kişisel Bilgi Formu" kullanılmıştır. Çalışma bulguları, toplanan verilerin normallik varsayımını (çarpıklık= ,699; basıklık= ,877) sağladığını göstermektedir. Çalışma sonucunda, cinsiyet değişkeni ile yaralanma kaygısı arasında anlamlı farklılıklar olduğu görülmektedir. Ancak, sporculardan daha önce kol veya bacadan ameliyat geçirenler ile geçirmeyenler arasında yaralanma kaygısının anlamlılık yaratmadığı belirlenmiştir. Benzer olarak, bireysel veya takım sporu ile ilgilenen sporcular arasında da yaralanma kaygısının anlamlılık yaratmadığı sonucuna varılmıştır. Ayrıca anlamlılık düzeyi 0,05 olarak baz alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sporcu, Yaralanma, Branş

Investigation of Injury Anxiety in Different Branches Athletes

*

Abstract

Sports have both physical and mental benefits for human beings. Individuals perform sports in different branches. Some of them work as a hobby and others as amateur or professional. Physical injury of individuals during sports is at stake. Exposure to injury eventually becomes fear of injury. The aim of this study was to investigate the injury anxiety in terms of demographic variables in athletes interested in different sports branches. For this purpose, a total of 147 athletes (117 male and 30 female) participated in the study. In the study, "Sports Injury Anxiety Scale" adapted by Caz, Kayhan and Bardakçı (2019) and "Personal Information Form" created by the researcher were used as data collection tools. The findings of the study show that the collected data provide the assumption of normality (skewness= ,699; kurtosis=, 877). As a result of the study, it is seen that there are significant differences between gender variable and injury anxiety. However, it was determined that the anxiety of injury between the athletes who had previous arm or leg surgery and those who did not have any meaningfulness. Similarly, it was concluded that the anxiety of injury was not significant among the athletes interested in individual or team sports. In addition, the level of significance was taken as 0,05.

Keywords: *Athletes, Injury, Branch*

Giriş

Spor, hayatımızın vazgeçilmez bir parçası haline gelmiştir. Bilindiği üzere sportif aktivitelerde yer almak bireylerin kişilik gelişimine katkı sağlar, ayrıca metabolizmayı olumsuz etkileyen stresten kurtulma açısından oldukça önemlidir (Caz, Kayhan ve Bardakçı, 2019). Ancak spor, insan vücudu için faydalı olduğu kadar, kişilerin yaralanmasına/ sakatlanmasına da sebebiyet vermektedir.

Spor yaralanmaları, vücudun tamamının veya bir bölgesinin, normalden fazla bir kuvvetle karşılaşması sonucunda, dayanıklılık sınırlarının aşılmasıyla ortaya çıkan durumları kapsar (Erol ve Karahan, 2006). Spor yaralanmaları en çok kas iskelet sistemini etkilemekle birlikte, kemik ve sinir dokusunu değişik şekil ve derecelerde yaralanmaya uğramaktadır (Powell ve Barber-Foss, 1999).

Groh'a göre spor yapanlarda yaralanma görünme olasılığı 4.000 kişide bir, ölüm oranı ise 40.000 kişide bir ve büyük bir kaza ile karşılaşma oranı ise 40 kişide bir olduğu bildirilmektedir. Bununla birlikte en sık yaralanmanın görüldüğü spor branşları ise futbol, güreş, hentbol, boks, atletizm ve kayak olduğu saptanmıştır. Spor kazalarında en çok spinal kord yaralanmalarının meydana geldiği tespit edilmiştir. Bu yaralanma sırasıyla futbol, rugby, Amerikan futbolu, hava sporları, judo ve jimnastik olarak takip etmektedir (Sakallı, 2008).

Yapılan çalışmalarda toplumda yıllık spor yaralanması geçirme sıklığının %1-2 seviyelerinde olduğu ifade edilmektedir (Kalyon, 2000). Sporcularda yaralanmaya maruz kalma stresi, daha sonraki zamanlarda tekrar yaralanma kaygısı taşımalarına yol açmaktadır. Bu nedenle yaralanmaya kalan bir sporcu her seferinde benzer kaygıları taşımaktadır. Ancak kimi sporcular yüksek kimi sporcular ise düşük düzeyde kaygı durumu yaşamaktadırlar.

Bazı araştırmacılar, yüksek kaygı seviyesine sahip sporcuların daha fazla yaralanma geçirdiğini belirtmişlerdir (Ivarsson ve Johnson, 2010). Sporcu performansını olumsuz yönde etkileyen kaygı, bir tehdit altında hissedilen korku ve gerginlik olarak ifade edilebilir (Büyüköztürk, 1997).

Tüm spor dallarında yaralanmaların önlenmesi ve oluşan yaralanmaların uygun bir şekilde tedavi edilmesi başarının elde edilmesinde önemli

bir yer tutmaktadır. Bunun için de ilgili spor dalında oluşabilecek yaralanmaların ve sakatlıkların neler olabileceğinin önceden bilinmesi, alınacak tedbirler açısından çok önemlidir. Bu düşünceye istinaden çalışmanın amacı, sporcularda yaralanma kaygısının sosyo-demografik değişkenler açısından incelenmesidir.

Yöntem

Araştırma Grubu

Çalışmanın evrenini, Doğu Anadolu Bölgesi kapsamındaki şehirlerde ikamet eden ve farklı branşlarda sporculuk hayatlarına devam eden sporcular oluşturmaktadır. Örnekleme ise Kars ilinde ikamet eden ve farklı branşı ile ilgili olan 117'si erkek, 30'u kadın olmak üzere toplam 147 sporcudan oluşmaktadır.

Veri Toplama Aracı

Caz, Kayhan ve Bardakçı (2019) tarafından geliştirilen "Spor Yaralanması Kaygı Ölçeği" ile araştırmacı tarafından oluşturulan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Bu ölçek, altı alt boyut ve 19 maddeden oluşmaktadır. Beşli Likert tipinde (1: kesinlikle katılmıyorum-2: katılmıyorum- 3: kararsızım-4: katılıyorum- 5: kesinlikle katılıyorum) puanlanan ölçekte olumsuz (ters) madde yoktur. Kişisel bilgi formu ise; cinsiyet, spor branşı, daha önce ameliyat olma durumu, ilgili spor branşında daha önceden yaralanma olup olmadığı, sporculuk düzeyi ve ilgili spor dalı ile ilgili sorulardan oluşmaktadır.

Verilerin Toplanması

Veriler, google üzerinden oluşturulan online form (veri toplama aracı) aracılığı ile sporculardan toplanmıştır. Çalışmanın uygulanacağı kişilere öncelikle çalışma ile ilgili bilgi verilmiştir. Çalışmada gönüllü katılım ilkesi esas alınmış ve online olarak veriler toplanmaya başlanmıştır. Toplanan veriler düzenlendikten sonra analiz için bilgisayar ortamına aktarılmıştır.

Verilerin Analizi

Araştırma kapsamında toplanan verilere ilk olarak normallik testleri uygulanmıştır. Yapılan analizler, verilerin normal bir dağılıma sahip olduğunu göstermiştir. Bu nedenle parametrik testlerin yapılması uygun görülmüştür. Bu doğrultuda aritmetik ortalama, standart sapma, minimum-maksimum ve çarpıklık ile basıklığın olduğu değerleri gösteren ölçek puan dağılımına yer verilmiştir. Bağımsız iki grup için t-testi ve tekyönlü varyans analizi (ANOVA) uygulanmıştır. Tek yönlü varyans analizi (ANOVA) sonucunda ortaya çıkan istatistiksel farkın hangi gruplardan kaynaklandığını belirlemek amacıyla Tukey HSD çoklu karşılaştırma testi uygulanmıştır. Verilerin istatistiksel analizinde ve yorumlarda, $p < 0,05$ anlamlılık düzeyi baz alınmıştır.

Bulgular

Tablo 1. Ölçek Puan Dağılımı

Ölçek	N	Min	Max	Ort.	Ss.	Çarpıklık	Basıklık
Spor Yaralanması Kaygısı	147	19,00	95,00	2,38	16,21	,699	,877

Spor Yaralanma Kaygısı kapsamında sporculardan toplanan veriler analiz edilmiş ve aldıkları puanların aritmetik ortalaması 2,38 çıkmıştır. Bu değer, sporcuların yaralanma kaygılarının düşük olduğunu göstermektedir. Ayrıca ölçeğin Çarpıklık (,699) ve Basıklık (,877) katsayıları incelendiğinde verilerin normal bir dağılıma sahip olduğu görülmektedir (Tablo 1).

Tablo 2. Spor Yaralanma Kaygısının Cinsiyet Değişkeni Sonucu

Ölçek ve Alt Boyutları	Cinsiyet	N	Ort.	Ss.	t	p
Yeteneğini Kaybetme Kaygısı	Erkek	117	6,70	3,59	2,053	,044
	Kadın	30	5,53	2,55		
Zayıf Algılanma Kaygısı	Erkek	117	6,26	3,48	1,577	,120
	Kadın	30	5,40	2,42		
Acı Çekme Kaygısı	Erkek	117	8,59	3,49	,113	,910
	Kadın	30	8,53	2,59		
Hayal Kırıklığına Uğratma Kaygısı	Erkek	117	7,97	3,62	2,369	,019
	Kadın	30	6,26	3,06		
Sosyal Desteği Kaybetme Kaygısı	Erkek	117	5,94	3,44	2,350	,020
	Kadın	30	4,40	1,95		

Yeniden Yaralanma Kaygısı	Erkek	117	10,00	3,99	,728	,468
	Kadın	30	9,43	2,89		
Spor Yaralanması Kaygı Toplamı	Erkek	117	46,32	17,30	2,210	,030
	Kadın	30	40,93	10,08		

Tablo 2, kadın ve erkek sporcuların yaralanma kaygısı incelendiğinde Spor Yaralanması Kaygı ölçeğinin “Yeteneğini Kaybetme Kaygısı”, “Hayal Kırıklığına Uğratma Kaygısı” ve “Sosyal Desteği Kaybetme Kaygısı” alt boyutu ile ölçeğin toplam puanında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Tablo 3. Spor Yaralanma Kaygısının Branş Değişkeni Sonucu

Ölçek ve Alt Boyutlar	Branş	N	Ort.	Ss.	F	p	Anlamlı Çıkan Gruplar
Yeteneğini Kaybetme Kaygısı	Futbol	96	6,71	3,54	1,678	,190	----
	Basketbol	18	5,11	3,37			
	Voleybol	33	6,48	3,02			
Zayıf Algılanma Kaygısı	Futbol	96	6,40	3,45	1,668	,192	----
	Basketbol	18	4,94	2,94			
	Voleybol	33	5,78	2,95			
Acı Çekme Kaygısı	Futbol	96	8,54	3,34	,027	,973	----
	Basketbol	18	8,72	3,75			
	Voleybol	33	8,63	3,13			
Hayal Kırıklığına Uğratma Kaygısı	Futbol (1)	96	8,02	3,38	3,401	,036	1>2
	Basketbol(2)	18	5,66	3,27			
	Voleybol	33	7,54	4,00			
Sostal Desteği Kaybetme Kaygısı	Futbol	96	6,06	3,44	2,675	,072	----
	Basketbol	18	4,50	3,01			
	Voleybol	33	4,96	2,55			
Yeniden Yaralanma Kaygısı	Futbol	96	9,88	4,06	,002	,998	----
	Basketbol	18	9,83	3,63			
	Voleybol	33	9,90	3,10			
Spor Yaralanması Kaygı Toplamı	Futbol	96	46,64	16,89	1,530	,220	----
	Basketbol	18	39,61	16,87			
	Voleybol	33	44,15	13,27			

Sporcuların ilgilenmiş oldukları branşlar ile yaralanma kaygıları arasındaki farklılıklar incelenmiş ve Yaralanma kaygısının sadece “Hayal Kırıklığına Uğratma Kaygısı” alt boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$). Analiz sonucu oluşan farklılığın hangi gruplar arasında kaynaklandığının tespiti için çoklu karşılaştırma testlerinden

Tukey testi gerçekleştirilmiş ve farklılığın Futbol ile Basketbol branş sporcuları arasında ortaya çıkmıştır.

Tablo 4. Spor Yaralanma Kaygısının Bacak veya Kollardan Ameliyat Geçirilip Geçirilmediğine Dair Analiz Sonucu

Ölçek ve Alt Boyutları	Ameliyat Olmak	N	Ort.	Ss.	t	p
Yeteneğini	Evet	19	6,78	4,02	,434	,665
Kaybetme Kaygısı	Hayır	128	6,42	3,35		
Zayıf Algılanma	Evet	19	6,63	4,39	,596	,558
Kaygısı	Hayır	128	6,00	3,13		
Acı Çekme	Evet	19	9,05	3,27	,656	,513
Kaygısı	Hayır	128	8,51	3,33		
Hayal Kırıklığına	Evet	19	8,47	4,08	1,108	,270
Uğratma Kaygısı	Hayır	128	7,50	3,49		
Sosyal Desteği	Evet	19	6,26	3,73	,915	,362
Kaybetme Kaygısı	Hayır	128	5,53	3,17		
Yeniden	Evet	19	11,34	3,78	1,841	,068
Yaralanma Kaygısı	Hayır	128	9,66	3,76		
Spor Yaralanması	Evet	19	49,13	18,10	1,119	,265
Kaygı Toplamı	Hayır	128	44,64	15,91		

Sporcuların bacak veya kollardan herhangi bir ameliyat yaşayıp yaşamadıkları ile spor yaralanması kaygısı arasındaki farklılığa bakıldığında, daha önce bacak veya kollardan herhangi bir ameliyata maruz kalan ile kalmayan sporcular arasında herhangi bir farklılık tespit edilememiştir ($p>0,05$), (Tablo 4).

Tablo 5. Spor Yaralanma Kaygısının Daha Önce Herhangi Bir Yaralanma Yaşamıp Yaşanmadığına Dair Analiz Sonucu

Ölçek ve Alt Boyutlar	Yaralanma Yaşamak	N	Ort.	Ss.	t	p
Yeteneğini	Evet	75	6,97	3,61	1,831	,069
Kaybetme Kaygısı	Hayır	72	5,94	3,17		
Zayıf Algılanma	Evet	75	6,68	3,75	2,257	,026
Kaygısı	Hayır	72	5,47	2,65		
Acı Çekme Kaygısı	Evet	75	9,10	3,21	1,960	,049
	Hayır	72	8,04	3,37		
Hayal Kırıklığına	Evet	75	8,17	3,69	1,911	,058
Uğratma Kaygısı	Hayır	72	7,05	3,38		
Sosyal Desteği	Evet	75	6,33	3,37	2,752	,007
Kaybetme Kaygısı	Hayır	72	4,88	2,96		
Yeniden Yaralanma	Evet	75	10,88	3,89	3,359	,001
Kaygısı	Hayır	72	8,84	3,42		
Spor Yaralanması	Evet	75	48,86	17,17	2,846	,005
Kaygı Toplamı	Hayır	72	41,43	14,31		

Sporcuların daha önce herhangi bir yaralanma yaşayıp yaşamadıkları bir durum ile yaralanması kaygısı arasındaki farklılığa bakıldığında anlamlı farklılıkların olduğu görülmektedir. Ölçeğin “Zayıf Algılanma Kaygısı”, “Acı Çekme Kaygısı”, “Sosyal Desteği Kaybetme Kaygısı”, “Yeniden Yaralanma Kaygısı” ve ölçeğin toplam puanında manidar farklıklar tespit edilmiştir ($p<0,05$). Bulgulara bakıldığında bu farklılığın daha önce yaralanma yaşayanlar lehine çıkmış olduğu anlaşılmaktadır.

Tablo 6. Spor Yaralanma Kaygısının Sporculuk Düzeyi Değişkeni Analiz Sonucu

Ölçek ve Alt Boyutları	Sporculuk Düzeyi	N	Ort.	Ss.	t	p
Yeteneğini Kaybetme Kaygısı	Amatör	124	6,55	3,41	,713	,477
	Profesyonel	23	6,00	3,54		
Zayıf Kaygısı	Amatör	124	6,12	3,22	,276	,783
	Profesyonel	23	5,91	3,80		
Acı Çekme Kaygısı	Amatör	124	8,32	3,20	-2,253	,026
	Profesyonel	23	10,00	3,64		
Hayal Kırıklığına Uğratma Kaygısı	Amatör	124	7,67	3,55	,405	,686
	Profesyonel	23	7,34	3,77		
Sosyal Desteği Kaybetme Kaygısı	Amatör	124	5,57	3,06	-,370	,714
	Profesyonel	23	5,91	4,20		
Yeniden Yaralanma Kaygısı	Amatör	124	9,67	3,67	-1,542	,125
	Profesyonel	23	11,00	4,28		
Spor Yaralanması Kaygı Toplamı	Amatör	124	44,87	15,62	-,598	,551
	Profesyonel	23	47,08	19,37		

Tablo 6, sporculuk düzeyi değişkeni hakkında bilgi vermektedir. Yaralanma kaygısının sadece “Acı Çekme Kaygısı” alt boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmişken ($p<0,05$), diğer alt boyutlar ve ölçeğin toplam puanında herhangi bir farklılık gözlenmemiştir ($p>0,05$).

Tablo 7. Spor Yaralanma Kaygısının Spor Dalı Değişkeni Analiz Sonucu

Ölçek ve Alt boyutları	Spor Dalı	N	Ort.	Ss.	t	p
Yeteneğini Kaybetme Kaygısı	Bireysel	44	6,47	3,49	,018	,986
	Takım	103	6,46	3,42		
Zayıf Algılanma Kaygısı	Bireysel	44	5,59	3,03	-1,193	,235
	Takım	103	6,30	3,41		
Acı Çekme Kaygısı	Bireysel	44	9,18	3,49	1,428	,156
	Takım	103	8,33	3,23		
Hayal Kırıklığına Uğratma Kaygısı	Bireysel	44	6,77	3,55	-1,907	,059
	Takım	103	7,99	3,54		

Sosyal Desteği	Bireysel	44	5,11	3,10	-1,250	,213
Kaybetme Kaygısı	Takım	103	5,84	3,30		
Yeniden	Bireysel	44	10,36	3,36	1,001	,319
Yaralanma Kaygısı	Takım	103	9,67	3,96		
Spor Yaralanması	Bireysel	44	44,45	16,06	-,375	,708
Kaygı Toplamı	Takım	103	45,55	16,35		

Spor dalı değişkeni incelendiğinde bireysel ve takım sporları ile ilgilenen sporcular arasında yaralanma kaygısı anlamında herhangi bir farklılık oluşmamıştır ($p>0,05$), (Tablo 7).

Tartışma

Mevcut çalışmada kadın ve erkek sporcuların yaralanma kaygısı incelendiğinde Spor Yaralanması Kaygı ölçeğinin “Yeteneğini Kaybetme Kaygısı”, “Hayal Kırıklığına Uğratma Kaygısı” ve “Sosyal Desteği Kaybetme Kaygısı” alt boyutu ile ölçeğin toplam puanında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir.

Sporcuların ilgilenmiş oldukları branşlar ile yaralanma kaygıları arasındaki farklılıklar incelenmiş ve Yaralanma kaygısının sadece “Hayal Kırıklığına Uğratma Kaygısı” alt boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Bu farklılığın Futbol ile Basketbol branş sporcuları arasında ortaya çıkmıştır. Benzer bir sonuç, futbol yaralanmalarının en sık rakip oyuncu tarafından yapılan engellemeler ve top kapmalar esnasında meydana geldiği belirlenmiştir (Zoch ve ark., 1996). Spor yaralanmaları arasında futbolda meydana gelen yaralanmaların önemli bir yer tuttuğu bilinmektedir (Engstrom ve ark., 1991). Sonne ve arkadaşları (1980), değişik spor branşlarında görülen sakatlanmaları futbol’da %40.00 hentbol’da %27.00 (16), Doğan ve İmamoğlu (1995) futbol’da %46.06, hentbol’da %38.06, basketbol’da %25.03, voleybol da %17.03 olarak bildirmişlerdir (Sonne ve ark., 1980).

Sporcuların bacak veya kollardan herhangi bir ameliyat yaşayıp yaşamadıkları ile spor yaralanması kaygısı arasındaki farklılığa bakıldığında, daha önce bacak veya kollardan herhangi bir ameliyata maruz kalan ile kalmayan sporcular arasında herhangi bir farklılık tespit edilememiştir. Ancak Strauss, toplam 1908 güreşçi üzerinde yaptığı çalışmada diz ve ayak bileği sakatlıklarının oldukça yaygın olduğunu

gözlemlemiş (Strauss, 1982). Lorish ve arkadaşları ise 6-16 yaş arasındaki 1742 güreşçi üzerinde yaptıkları bir araştırmada yaralanmaların daha çok üst ekstremitelerde, boyun ve sırt bölgelerinde olduğunu belirtmişlerdir (Lorish ve ark., 1992). Spor yaralanmaları hakkında yapılan diğer çalışmalar neticesinde vücutta en fazla etkilenen bölgenin alt ekstremiteler olduğu ve en sık da ayak bileği ve diz bölgesinin yaralandığı saptanmıştır. Spor yaralanmalarının en sık burkulma, kontüzyon, abrazyon, incinme ve kırık olduğu belirtilmiştir (Powell, 1992). Alt ekstremitede de en fazla yaralanmanın ayak ve ayak bileği bölgesinde (46 yaralanma, % 20,72) olduğu görülmektedir. Literatürde de futbolda yaralanmaların daha çok alt ekstremitede, özellikle de diz ve ayak bileği bölgesinde olduğunu ortaya koyan benzer çalışmalar yer almaktadır (Cromwell ve ark., 2000). Oluşan sakatlıkların vücut bölgelerine göre dağılımı incelendiğinde tüm branşlarda en fazla sakatlanan bölgenin ayak ve ayak bileği olduğu, ancak güreşte birinci sırada diz sakatlıklarının geldiği tespit edilmiştir. Bu bulgular, literatürdeki bulgular ile uyumludur (Meeuwisse ve ark., 2000).

Sonuç

Çalışma kapsamında toplanan verilerin analizi, yaralanma kaygı düzeyi ortalama puanının düşük olduğunu göstermektedir. Ortalama puanın düşük olması, sporcuların yaralanma kaygılarının düşük olduğunu ifade etmektedir. Ayrıca, verilerin normal bir dağılıma sahip olduğu da tespit edilmiştir.

Cinsiyet değişkeni sonucu, kadın ve erkek sporcuların yaralanma kaygı düzeylerinin farklı alt boyutlarda erkek sporcular lehine anlamlı farklılıklar çıktığını göstermiştir. Bu sonuç erkek sporcuların yaralanma kaygılarının daha yüksek olduğunu ifade etmektedir. Erkek sporcuların kaygı düzeylerinin yüksek çıkmasında kadınlara oranla fiziksel olarak daha güçlü, kuvvetli olmaları ve fiziksel temas gerektiren branşlarda rakibine daha sert müdahalelerde bulunuyor olmaları sebebiyet vermektedir.

Sporcuların ilgilenmiş oldukları branş ile yaralanma kaygıları arasındaki farklılıklar incelenmiş ve yaralanma kaygısının sadece "Hayal Kırıklığına Uğratma Kaygısı" alt boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Futbol ve basketbol sporcularında oluşan farklılığın futbolcular

lehine yüksek çıkmasında oynanan oyunun süresi, fiziksel temas gerektirmesi, daha sert müdahalelerin oyun içerisinde yer alması gibi faktörler etken olmaktadır.

Sporcuların bacak veya kollardan herhangi bir ameliyat yaşayıp yaşamadıkları ile yaralanma kaygısı arasındaki farklılığa bakıldığında, daha önce bacak veya kollardan herhangi ameliyata maruz kalan ile kalmayan sporcular arasında herhangi bir farklılık tespit edilememiştir. Bu bulgu, ameliyata maruz kalma değişkeninin yaralanma kaygısı üzerinde anlamlı etkisinin olmadığını göstermektedir.

Sporcuların önceki zamanlarda herhangi bir yaralanma yaşayıp yaşamadıkları ile yaralanma kaygısı arasındaki farklılığa bakıldığında anlamlı farklılıkların olduğu görülmektedir. Bulgular, bu farklılığın daha önce yaralanma yaşayanlar lehine çıkmış olduğunu göstermiştir. Önceki süreçte yaralanmanın sporcular üzerinde tekrardan yaralanma kaygısını arttırdığı sonucuna ulaşılmıştır.

Sporculuk düzeyi değişkeninin yaralanma kaygısı üzerindeki etkisine bakıldığında “acı çekme kaygısı” alt boyutunda anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Ancak, diğer alt boyutlar ve ölçeğin toplam puanında herhangi bir farklılık gözlenmemiştir. Bu bulgu genel olarak amatör ya da profesyonel olarak sporculuk hayatını sürdürmenin spor yaralanması kaygı düzeyinde anlamlı etkisinin olmadığını göstermektedir. Spor dalı değişkeni incelendiğinde ise bireysel ve takım sporları ile ilgilenen sporcular arasında yaralanma kaygısı anlamında herhangi bir farklılık oluşmadığı tespit edilmiştir.

EXTENDED ABSTRACT

**Investigation of Injury Anxiety in Different
Branches Athletes**

*

Levent Tanyeri

Kafkas University

Sport has become an indispensable part of our lives. As it is known, taking part in sports activities contributes to the personality development of individuals and it is also very important in terms of getting rid of stress which affects metabolism negatively (Caz, Kayhan and Bardakçı, 2019). Sports injuries, the entire body or a region, as a result of encountering a force more than normal, occurs when the endurance limits are exceeded (Erol and Karahan, 2006). Some researchers reported that high-anxiety athletes suffer more injuries (Ivarsson and Johnson, 2010). Anxiety that adversely affects athlete performance can be expressed as fear and tension under a threat (Büyüköztürk, 1997). Prevention of injuries and proper treatment of injuries in all sports branches play an important role in achieving success. For this reason, it is very important to know in advance what the injuries and disabilities may be in the related sports branch in terms of the measures to be taken.

The study group consisted of 147 athletes, 117 of whom were men and 30 of whom were athletes. "Sport Injury Anxiety Scale developed by Caz, Kayhan and Bardakçı (2019) and personal information form created by the researcher were used. This scale consists of six sub-dimensions and 19 items. There is no negative (reverse) item on the scale scored in the Likert type of five (1: strongly disagree-2: disagree- 3: undecided- 4: agree- 5: strongly agree). Personal information form; gender, sports branch, the status of previous surgery, whether there was a previous injury in the sports branch, the level of sportsmanship and the related sport.

Data was collected from athletes through the online form (data collection tool) created on google. First of all, information about the study was given to the persons to whom the study will be applied. The study was

based on the principle of voluntary participation and online data collection was started. The collected data were edited and transferred to computer for analysis.

Firstly, normality tests were applied to the data collected within the scope of the research. The analysis showed that the data had a normal distribution. Therefore, parametric tests were considered appropriate. In this respect, the scale score distribution showing arithmetic mean, standard deviation, minimum-maximum and skewness and kurtosis values are included. For two independent groups, t-test and one-way analysis of variance (ANOVA) were performed. Tukey HSD multiple comparison test was applied in order to determine the groups from which the statistical difference resulting from one-way analysis of variance (ANOVA) originated. Statistical analysis and interpretation of the data were based on $p < 0.05$ significance level.

The analysis of the data collected from the athletes shows that the athletes' anxiety concerns are low. Considering the gender variable, significant differences were found in favor of male athletes in different sub-dimensions of injury anxiety of female and male athletes. This result shows that male athletes have higher injury anxiety. The high levels of anxiety are caused by the fact that male athletes are physically stronger, stronger, and in the branches that require physical contact, the men intervene more harshly against their competitors.

The differences between the branches that the athletes were interested in and the injury anxiety were examined and a significant difference was found only in one sub-dimension of the injury anxiety. Factors such as the duration of the game played, the need for physical contact and the involvement of harder interventions in the game play a role in increasing the anxiety level in favor of the players due to the difference in football and basketball athletes.

Looking at the difference between whether the athletes had any operation on the leg or arms and the anxiety of sports injury, no difference could be detected between those who had previously undergone any operation on the leg or arms and who did not. This finding indicates that the surgical exposure variable has no significant effect on injury anxiety.

When the difference between the athletes' previous injury and injury anxiety is seen, it is seen that there are significant differences. When the

findings are examined, it is understood that this difference was in favor of those who had previously suffered injuries. In the previous process, it was concluded that the injury increased the anxiety of injury on the athletes.

When the effect of athletic level variable on injury anxiety was examined, a significant difference was found in a sub-dimension. However, no difference was observed in the other sub-dimensions and the total score of the scale. This finding demonstrates that generally, amateur or professional life does not have a significant effect on sports injury. When the sport branch variable was examined, it was found that there was no difference between the athletes interested in individual and team sports in terms of injury anxiety.

Kaynakça / References

- Büyüköztürk, Ş. (1997). Araştırmaya yönelik kaygı ölçeğinin geliştirilmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 3(4), 453-64.
- Caz, Ç., Kayhan, R.F. ve Bardakçı, S. (2019). Spor yaralanması kaygı ölçeği'nin Türkçeye uyarlanması: Geçerlik ve güvenilirlik çalışması. *Spor Hekimliği Dergisi*, 54(1), 52-63.
- Cromwell, F., Gormley, J., Walsh J. (2000) A pilot study examining injuries in elite gaelic footballers. *Br. J. Sports Med*, 24(2), 104-112.
- Erol, B. ve Karahan, M. (2006). Çocuklarda spor yaralanmaları. *Türkiye Klinikleri J Pediatr Sci*, 2(4), 89-97.
- Engstrom, B., Johanson, C. ve Tornkvist, H. (1991). Soccer injuries among elite female player. *J Sports Med*. 19(4), 372-377.
- Ivarsson, A. ve Johnson, U. (2010). Psychological factors a predictors of injuries among senior soccer players: a prospective study. *J Sports Sci Med*. 9(2), 347-52.
- Kalyon, T.A. (2010). Spor yaralanmaları. (T.A. Kalyon ed). *Spor Hekimliği, Sporcu Sağlığı Ve Spor Sakatlıkları* içinde (s.183-186). Ankara: GATA Basımevi.
- Lorish, T.R, Rizzo, T.D. ve Ilstrup, D.M. (1992). Injuries adolescent and pré-adolescent boys at two Large wrestling tournaments *Am J Spors Med*, 20(2), 199-202.
- Meeuwisse, W.H., Hagel, B.E., Mohtadi, N.G., Butterwick, D.J. ve Fick, G.H. (2000). The distribution of injuries in men's canada west university

- football. A 5-year analysis. *The American Journal of Sport Medicine*, 28, 516-523.
- Powell, J.W. ve Barber-Foss K.D. (1999). Injury patterns in selected high school sports: A review of the 1995-1997 seasons. *J Athl Train*. 34, 277-284.
- Sakallı, F.M.H. (2008). Sporda sporcuların yaralanması ve risk faktörleri. *Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi*, 3(7), 144-154.
- Sonne, S. ve Sorenson, C.H. (1980). Risk factors with acute sports injuries. *British Journal of Sport Medicine*, 14, 22-25.
- Strauss, R.H. (2016). Injuries among wrestlers in school and college tournaments. *Jama*, 248(16), xxx-xxx.
- Zoch, T.W. ve Cleveland, D.A. (1996). Football injuries in a rural area. *Wis Med J*, 95, 570-573.

Kaynakça Bilgisi / Citation Information

- Tanyeri, L. (2019). Farklı branş sporcularında yaralanma kaygısının incelenmesi. *OPUS–Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 13(19), 577-591. DOI: 10.26466/opus.588668